

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu Programul de dezvoltare economică și socială a României pe termen mediu avizat de UE, precum și cu măsurile programului de guvernare, exporturile naționale se vor constitui în unul din principalii factori ai dezvoltării naționale, stimularea acestora fiind un obiectiv prioritar al politicilor economice sectoriale și comerciale ale Guvernului.

Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 217/1999 a deschis calea stimulării exporturilor prin pârghia reducerii cotei de impozit la 5% pentru partea din profitul impozabil, care corespunde veniturilor din exporturi de bunuri și prestări de servicii. Efectul acestei reglementări a fost creșterea exporturilor cu cca. 25% în anul 2000 față de 1999.

Analizându-se, totuși, structura exporturilor românești, se observă că prevederile Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 217/1999 produc efecte stimulative asupra acelor agenți economici care exportă direct sau prin contract de comision produse cu un grad de prelucrare scăzut și cu valoare adăugată redusă, ceea ce este în detrimentul valorificării superioare a factorilor de producție naționali. De asemenea, facilitarea unor câștiguri prin exportul de produse apropiate de stadiul de materii brute și semifabricate, incluzând însă materii prime valoroase și/sau pentru care remunerarea forței de muncă se face cu salarii minime stimulează atragerea, atât în activitatea de producție, cât și în cea de exporturi de natura celor menționate, a unor agenți economici mai puțin profesioniști dar mai interesați în câștiguri rapide.

Această tendință afectează resursele primare finite în sensul exportării lor ca atare, reduce oferta acestor resurse pe piața internă pentru cei care produc produse cu un grad de prelucrare ridicat, aceștia apelând la importuri de materii prime, generează concurență neloială, distorsionează nivelurile de preț, reduce relativ volumul de valută încasată din exporturi.

O deficiență majoră a Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 217/1999 este aceea că ea nu stimulează exporturile cu valoare adăugată mare - de obicei produse cu ciclu lung de fabricație - întrucât prin formularea art. 7 din această ordonanță se exclud de la beneficiile ei unitățile producătoare și cele exportatoare ale căror raporturi contractuale interne sunt reglementate prin contracte de vânzare-cumpărare, facilitatea de impozitare redusă privind numai contractul intern de tip comision.

Considerând că:

- stimularea tuturor agenților economici a căror activități interne se finalizează în exporturi de bunuri și servicii trebuie făcută fără discriminări, după natura contractelor interne prin care își reglementează raporturile;
- principala rezervă de creștere substanțială a exporturilor naționale este reprezentată de produsele cu un grad de prelucrare ridicat și exporturile complexe, ceea ce ar permite redresarea economică a unor agenți economici cu tradiție în domeniu;
- statul este interesat ca toate exporturile să fie încasate într-un cont bancar din România, indiferent dacă exportatorul este sau nu și producător, eliminându-se tentația creării de firme off-shore;
- se propune reformularea art.7 din O.U.G. nr. 217/1999 în sensul lărgirii sferei contribuabililor și naturii relațiilor lor contractuale interne care au ca scop exportul de bunuri și servicii după cum urmează:

“ Contribuabilii care au încasat printr-un cont bancar din România venituri în valută din exportul de bunuri de proveniență românească, precum și din prestări de servicii plătesc o cotă de impozit de 5% pentru partea din profitul impozabil care corespunde ponderii acestor venituri în volumul total al veniturilor. Reducerea se calculează lunar, iar sumele aferente acestora se repartizează ca surse proprii de finanțare “

Aplicarea în bune condiții a O.U.G. nr. 217/1999 cu art.7 modificat necesită și noi corelări cu alte reglementări, respectiv reformularea art.9.4, punctul d) din Normele metodologice de aplicare a O.U.G. nr.17/2000 privind taxa pe valoarea adăugată, prin care să se elimine același tip de discriminare între producători și exportatori în ceea ce privește aplicarea cotei zero TVA.

Criteriul de calificare pentru cota zero TVA trebuie să fie exclusiv realizarea exportului și încasarea contravalorii în valută într-un cont bancar din România și nu natura relațiilor contractuale între exportatorul direct și unitatea producătoare.

Inițiator,
Napoleon Pop – deputat P.N.L.

